

ພັນໃຈໃນພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ

ບົດຮຽນທີ 6 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 7 ກຸມພາ, 2026

“ເຮົາຕ້ອງການຈະໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ຈັກຣິດອຳນາດອັນປາກົດໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນ ແລະ ຮ່ວມທຸກກັບພຣະອົງ ຄືຍອມຮັບຄວາມຕາຍເໝືອນຢ່າງພຣະອົງ, ເພື່ອຖ້າເປັນໄປໄດ້ ເຮົາກໍຈະໄດ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍດ້ວຍ”

ຟລປ 3:10, 11,

ຊາວຟີລິບປອຍໄດ້ຮູ້ທຶນທາງແຫ່ງຄວາມລອດແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ ອຈ ໂປໂລ ແລະ ທ່ານຊິລາ ໄດ້ບອກຢ່າງຊັດເຈນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ກັບໃຈຄືນທຳອິດໃນເມືອງນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນກໍຄື: ເຈົ້າໜ້າທີ່ຍາມຄຸກ(ກາຈກ 16:30-31). ເມື່ອຄຣິດຕະຈັກໄດ້ຖືກກໍ່ຕັ້ງຢ່າງພັນຄົງແລ້ວ, ພວກເຂົາກໍຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍທີ່ຖືກລ້ຽວອອກຈາກທາງແຫ່ງຄວາມລອດ. ດັ່ງນັ້ນ, ອຈ ໂປໂລ ຈຶ່ງໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາເຖິງຫລັກສຳຄັນແຫ່ງຄວາມລອດໂດຍຄວາມເຊື່ອ

ເຄັດລັບໃນການຫລີກລ້ຽງການສູນເສຍຄວາມລອດ:

ສິ່ງທີ່ຄວນຫລີກລ້ຽງ (ຟລປ 3:1-3)

ສິ່ງທີ່ຄວນລະຖິ້ມໄວ້ທາງຫລັງ (ຟລປ 3:4-6)

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ (ຟລປ 3:7-8)

ເຄັດລັບໃນການຕັ້ງພັນຄົງ ຢູ່ໃນຄວາມລອດ:

ຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຢຊູ (ຟລປ 3:9)

ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຢຊູ (ຟລປ 3:10-16)

ເຄັດລັບໃນການຫລີກລ້ຽງການສູນເສຍຄວາມລອດ

ສິ່ງທີ່ຄວນຫລີກລ້ຽງ

“ຈົ່ງລະວັງພວກໝາ, ຈົ່ງລະວັງພວກທີ່ເຮັດຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງລະວັງພວກຖືການປາດເນື້ອເຖືອຫນັງ” (ຟລປ 3:2)

ກ່ອນທີ່ຈະກ່າວເຖິງອັນຕະລາຍທີ່ທຸກຄົນເຖິງຄວາມເຊື່ອ, ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳບາງຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ:

“ຈົ່ງຊົມຊົມຍິນດີໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ຟລປ. 3:1). ແລະ ເພິ່ນຍັງໄດ້ກ່າວເພີ່ມສິ່ງສຳຄັນອີກຄື:

ການທີ່ເຮົາຂຽນຊຳຂໍ້ຄວາມ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຂຽນກ່ອນໜ້ານັ້ນ...ເປັນສິ່ງທີ່ປອດໄພແກ່ພວກເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ (ຟລປ. 3:1).

ແລ້ວພວກເຮົາຈະຊົມຊົມຍິນດີກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

- ເພາະຄວາມຮັກອັນໝັ້ນຄົງທີ່ພຣະອົງມີໃຫ້ (ພສສ 31:7)
- ໃຫ້ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ (ພສສ 5:11)
- ຍອມຮັບພຣະຄຸນແຫ່ງຄວາມລອດ (ພສສ 9:14)
- ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ(ພສສ 119:14; ອຊຍ 58:13, 14)
- ເຊື່ອໃນຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງ (ພສສ 119:162)
- ລ້ຽງດູລູກຫລານໃຫ້ເປັນຄົນດີຕາມຫລັກຄຳສອນຂອງພຣະອົງ(ສພສ. 23:24, 25)

ອຈ ໂປໂລ ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງອັນຕະລາຍທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດທີ່ຄຸກຄາມຄຣິດຕະຈັກໃນເວລານັ້ນ ກໍຄື: ຄູສອນປອມທີ່ສອນໃຫ້ຄົນຍຶດຕິດກັບພິທີກຳຢ່າງເຄັ່ງຄັດ (ຟລປ. 3:2). ເພິ່ນໄດ້ອ້າງເຖິງພຶດຕິກຳຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນປຽບຄືກັນກັບ: ໂຕໝາ (ພສສ. 22:16; 2 ປຕ. 2:21-22); ຄົນເຮັດຊົ່ວ; ແລະ ຜູ້ທີ່ປາດເນື້ອເຖືອໜັງ (ໂດຍການເຮັດພິທີຕັດປອມ).

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ: ສິ່ງທີ່ຄວນຫລີກລ້ຽງ

ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄຣິສຕຽນຖືກເອີ້ນໃຫ້ຫລີກລ້ຽງ ແມ່ນ: **1.** ການວາງຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມເປັນພົນລະເມືອງຂອງພວກເຮົາໄວ້ກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກ ຫລື ຄວາມສຳເລັດຂອງໂລກນີ້ ແທນທີ່ຈະວາງຄວາມຫວັງໄວ້ທີ່ພຣະເຢຊູ ແລະ ອານາຈັກສະຫວັນ.

ໃນພຣະຄຳພີ ພິລິປປອຍ 3:20 ໄດ້ເນັ້ນວ່າ: ການເປັນພົນລະເມືອງທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນ ແມ່ນການເປັນພົນລະເມືອງຂອງສະຫວັນ ສະນັ້ນການນຳໃຊ້ຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາຄວນຈະສະທ້ອນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ເຈົ້າຂອງສະຫວັນ ແທນທີ່ຈະໝົກໝັນຢູ່ກັບຝ່າຍໂລກ.**2:** ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມວິຕົກກ່ຽວກັບໂລກນີ້, ທ່ານນາງ, ເອເລັນ ຈີ ໄວ້ ເຕືອນຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າຕົນເອງເປັນພົນລະເມືອງຂອງສະຫວັນ ແຕ່ເອົາໂຕເອງໄປຜູກພັນກັບຄວາມທະເຍີທະຍານ ຫລື ອຳນາດຂອງໂລກນີ້ ການເຮັດແບບນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງອ່ອນແອລົງຝ່າຍຈິດວິນຍານ ສະນັ້ນຄວາມຈິງຮັກພັກດີອັນສູງສຸດຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຢູ່ທີ່ເຈົ້າຂອງສະຫວັນ ແລະ ຢູ່ທີ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອສິ່ງໃດໝົດ.**3:** ຄວາມປະໝາດຝ່າຍທາງຈິດວິນຍານ, ການເຮັດໂຕຕາມຄຳນິຍົມຂອງຝ່າຍໂລກອາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສູນເສຍຄວາມສົນໃຈທາງດ້ານຊີວິດນິຣັນດອນໄດ້.

4: ການວັດຄວາມສຳເລັດຈາກມາດຕະຖານຂອງມະນຸດ: ຄວາມສຳເລັດທາງໂລກເຊັ່ນ: ອຳນາດ, ຖານະ, ເງິນຄຳ...ມັກຂັດແຍ້ງກັບຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ເນັ້ນຄວາມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມໂຕ.

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຄວນຫລີກລ້ຽງ?

ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ເຮັດໃຫ້: ຄວາມສຸກ, ສັນຕິສຸກ ແລະ ຈຸດປະສົງໃນຊີວິດ ຖືກບ່ຽງເບນອອກໄປຈາກພຣະຄຣິດ. ການມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະເປັນພົນລະເມືອງຂອງສະຫວັນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົານຳໄປສູ່ ຄວາມຮັກ, ການໃຫ້ອະໄພ, ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ໝັ້ນຄົງ, ແລະ ມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມກຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດກັບມາຄັ້ງທີ 2 ຂອງພຣະອົງ ແລະ ມີຊີວິດອັນນິຣັນດອນກັບພຣະອົງ.

ສິ່ງທີ່ຄວນລະຖິ້ມໄວ້ທາງຫລັງ

“ຄືເມື່ອເຮົາເກີດມາໄດ້ 8 ວັນ, ເຮົາກໍຮັບພິທີຕັດ ເຮົາເປັນຄົນອິດສະຣາເອນໃນຕະກູນເບັນຢາມິນ, ເປັນຄົນເຮັບເຮີ ເກີດຈາກຊາວເຮັບເຮີ ໃນດ້ານກົດບັນຍັດ ເຮົາກໍຢູ່ໃນຄະນະຟາຣີຊາຍ” (ຟລປ 3:5)

ໃນທີ່ປະຊຸມສະພາຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ໄດ້ມີການອອກກົດວ່າ: ຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ຄວນຕ້ອງກັງວົນເຖິງເລື່ອງການອອກກົດໝາຍຂອງພິທີກຳຂອງຊາວຢິວ (ກຈກ 15:19-21).

ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໄດ້ມີຜູ້ສອນຫລາຍຄົນທີ່ມາຈາກເມືອງພິລິບປອຍ ແລະ ໄດ້ສອນເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງການຮັບພິທີຕັດ (ຟລປ. 3:2-3).

ຍ້ອນກັບໄປໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາວ່າ ຕົວຂອງເພິ່ນເອງນັ້ນສົມບູນແບບພຽງໃດ ຕອນທີ່ລາວຍັງເປັນຄືກັບຜູ້ສອນເຫລົ່ານັ້ນ (ຟລປ. 3:4-6): ເພິ່ນອວດຕົນເອງວ່າ:

- ການຮັບພິທີຕັດເມື່ອອາຍຸໄດ້ຄົບ 8 ມື້, ເປັນສິ່ງທີ່ພໍແມ່ທີ່ເຄັ່ງສາສະໜາປະຕິບັດ
- ເປັນເຊື້ອສາຍຊາວເຮັບເຮີໂດຍກຳເນີດ; ເປັນເຊື້ອສາຍເປັນຢາມິນອັນບໍ່ຮິສຸດ
- ເຄັ່ງຄັດໃນກົດບັນຍັດ, ເປັນພວກຟາລີຊາຍຜູ້ເຄັ່ງຄັດ
- ໃນດ້ານຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ເພິ່ນກໍ່ໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄຣິດຕະຈັກ
- ເປັນຜູ້ພິພິກັດບັນຍັດທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕິ

ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ບອກວ່າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ເພິ່ນໄດ້ໂອ້ອວດນັ້ນ ແມ່ນກ່ອນທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຢຊູ. ຕອນນີ້ລາວໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າລາວບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈພຣະບັນຍັດເລີຍ (ມທ. 5:21-22). ຕອນນີ້ເພິ່ນຮູ້ວ່າ ມີພຽງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ(ຟລປ. 3:7).

ສິ່ງທີ່ຄວນລະຖິ້ມໄວ້ທາງຫລັງ

ອຈ ໂປໂລ ສອນວ່າ: ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການເດີນໃນທາງຂອງພຣະຄຣິດຕ້ອງລະຖິ້ມສິ່ງເກົ່າ ແລະ ຄວາມບາບ ເພື່ອມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ (ຟລປ 3:13-14)

ສິ່ງທີ່ຄວນລະຖິ້ມໄວ້ເບື້ອງຫລັງ:

ບາບ ແລະ ການກະທຳຜິດ

ຄວາມພູມໃຈໃນຄວາມຮູ້ຂອງຕົນເອງ

ຄວາມກັງວົນ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນພາລະຝ່າຍໂລກທີ່ຖ່ວງດຶງເຮົາໄວ້

ອະດີດທີ່ລົ້ມເຫລວ ແລະ ຄວາມເສຍໃຈ

ຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳນິຍົມຂອງໂລກ

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ

“ແຕ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເປັນຄຸນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ ເຮົາຖືສິ່ງນັ້ນວ່າ ເປັນອັນໄຮ້ປະໂຫຍດແກ່ເຮົາແລ້ວ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ” (ຟລປ 3:7)

ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ປຽບທຽບຊີວິດໃນອະດີດ ແລະ ໃນປະຈຸບັນ. ດ້ານໜຶ່ງເພິ່ນປຽບທຽບຄວາມຮູ້ທັງໝົດທີ່ເພິ່ນມີ;

ອະນາຄົນອັນຮຸ່ງເຮືອງເປັນດັ່ງສິດເອກຂອງຟາລີຊາຍຊື່ທ່ານ: ກາມາລີເອວ (Gamaliel); ແລະ

ພອນສະຫວັນອັນຍອດຍ້ຽມທັງໝົດໃນຖານະລູກສິດຂອງຟາລີຊາຍ ນັ້ນແມ່ນຜົນກຳໄລ ແລະ ສິ່ງທີ່ລາວຈະໄດ້ຮັບ

ທ.ກາມາລີເອວ ແມ່ນຄູ່ສອນຂອງພວກຟາລີຊາຍ ເຊິ່ງສອນໃຫ້ຂັດແຍ້ງກັບອັກຄະສາວົກຂອງພຣະເຢຊູ

ຕອນນີ້ເຮົາຈະປຽບທຽບຊີວິດຫລັງຈາກໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຢຊູຂອງ ອຈ ໂປໂລ. ຜົນກຳໄລທັງໝົດກາຍເປັນສິ່ງໄຮ້ຄ່າ, ເພາະວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດເລີຍສາມາດທຽບກັບຄວາມຮັກຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ (ຟລປ. 3:7-8).

ແມ່ນຫຍັງຈະລ້ຳຄ່າໄປກວ່າຊີວິດນິຣັນດອນໃນສະຫວັນ ແລະ ໃນໂລກໃໝ່ໄດ້?

ແມ່ນແລ້ວຍ້ອນຄຳນິຍົມຂອງທາງໂລກໄດ້ບົດບັງຄວາມຈິງຂໍ້ນີ້ຈາກຫລາຍໆຄົນ. ມີການແຂ່ງຂັນຍາດຊິງກັນ

ໃນສິ່ງທີ່ໂລກເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ສິ່ງທີ່ສະຫວັນຖືວ່າມີຄຸນຄ່າຄວາມສຳຄັນຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນກໍ່ຄື:

ການເຮັດຕາມອຸປະນິໄສຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໄດ້ວາງເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວ ແລະ

ການຮັກສາຈິດວິນຍານໃຫ້ຢູ່ໃນພຣະອົງຜູ້ໃຫ້ຄວາມລອດ

ເຄັດລັບແຫ່ງການຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນຄວາມລອດ

ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ

“ແລະຈະໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນພຣະອົງໂດຍບໍ່ມີຄວາມຊອບທຳໃນເຮົາເອງ ຊຶ່ງໄດ້ມາໂດຍກົດບັນຍັດ ແຕ່ມີມາໂດຍຄວມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ເປັນຄວາມຊອບທຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງອາໄສຄວາມເຊື່ອ” (ຟລປ 3:9)

ອຈ ໂປໂລໝັ້ນໃຈໃຈຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນເອງ ຈຶ່ງໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງດາມັສກັດ ເພື່ອຫວັງຈະນຳຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ(ຈາກການບໍ່ຖືກຈັບ) ຖ້າປະຖົມພຣະອົງ. (Acts 9:1-2).

ແຕ່ເມື່ອເພິ່ນເຂົ້າໄປເມືອງດາມັສກັດ ເພິ່ນກໍໄດ້ພົບກັບຄວາມຊອບທຳອີກຢ່າງໜຶ່ງ ນັ້ນກໍຄື ຄວາມຊອບທຳຈາກພຣະເຈົ້າ : “ເຊິ່ງມາຈາກການເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ” (ຟລປ 3:9). ນັ້ນຄືຄວາມລອດທີ່ແທ້ຈິງ ຈາກຊ່ວງເວລານັ້ນ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ໝັ້ນໃຈໃນຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນເອງອີກເລີຍ.

ເພາະການໄວ້ວາງໃຈໃນການກະທຳເພື່ອຄວາມລອດຂອງເຮົາເອງນັ້ນ ໄຮ້ປະໂຫຍດ (ຄລຕ. 2:16).

ເພິ່ນປາຖະໜາທີ່ຈະ “ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ” (ຟລປ. 3:9). ສິ່ງນີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ໃນພຣະຄຳ 1 ກອທ 1:30, ການຢູ່ໃນ “ພຣະຄຣິດ” ແມ່ນລວມເຖິງທຸກໆສິ່ງທີ່ປະກອບຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດ ຕັ້ງແຕ່ສະຕິປັນຍາແຫ່ງຈິດວິນຍານ ຈົນໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ມີຄວາມຊອບທຳໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ແລະ ການກຽມຕົວສຳລັບສະຫວັນ (ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ) ໄປຈົນຮອດການໄດ້ຮັບກຽດໃນວັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາ.

ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ

ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ແມ່ນຫົວໃຈຂອງຄຣິດສຕຽນ. ຄວາມເຊື່ອບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງແຕ່ການເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແຕ່ວ່າເປັນການໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຢ່າງສົມບູນແບບ ແລະ ຍອມເດີນຕາມພຣະອົງໃນທຸກໆດ້ານຂອງຊີວິດ.

ຄວາມເຊື່ອແມ່ນພະລັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທຳ

ຄວາມເຊື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຕີບໂຕ ແລະ ມີຊີວິດອັນບໍລິສຸດ

ຄວາມເຊື່ອເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການເຝົ້າລໍຄອຍການສະເດັດກັບມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ

ສະນັ້ນ ເຮົາລອງມາກວດສອບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາວ່າ: ພວກເຮົາເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງຫລືບໍ່? ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາພາເຮົາລະຖິ້ມຄວາມບາບຂອງພວກເຮົາແລ້ວຫລືບໍ່?

ການຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ

“ເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ຈັກຣິດອຳນາດອັນປາກົດ ໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນ ແລະ ຮ່ວມທຸກກັບພຣະອົງ ຄືຍອມຮັບຄວາມຕາຍເໝືອນຢ່າງພຣະອົງ” (ຟລປ 3:10)

ພວກເຮົາຈະຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດໄດ້ແນວໃດ (ຟລປ. 3:10-16)?

ຕອນທີ່ເຮົາຮຽນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ

ຕອນທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງນຳພວກເຮົາ

ຕອນທີ່ພວກເຮົາທົນທຸກກັບພຣະອົງ

ເມື່ອເຮົາຮ່ວມໃນເປົ້າໝາຍດຽວກັນກັບພຣະອົງ

ຊີວິດຄຣິດຕຽນກໍຄືກັບການແຂ່ງຂັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງມີເປົ້າໝາຍທີ່ຊັດເຈນຢູ່ໃນຈິດໃຈ ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຄວາມເພີດເພີນຂອງຊີວິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຄວາມຫວັງທີ່ຈະໄປເຖິງການຟື້ນຄືນຈາກຄວາມຕາຍ (ຟລປ. 3:11). ຈົນກວ່າເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ, ພວກເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະ “ບາກບັນ- ຍຶດໝັ້ນຄືກັນກັບທີ່ພຣະເຢຊູຍຶດໝັ້ນແລະຮັບພວກເຮົາໄວ້ເປັນຂອງພຣະອົງ” (ຟລປ 3:12). ພຣະເຢຊູຊົງຮັບພວກເຮົາໄວ້ ເພື່ອທີ່ຈະປະທານລາງວັນ; ທີ່ເປັນນິຣັນໃຫ້ ຄືການໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງ (ຮລ. 11:10; ຟລປ. 3:14; 1 ທສລນກ 4:17).

ການຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ

ການຮູ້ຈັກກັບພຣະເຢຊູຢ່າງແທ້ຈິງ ແມ່ນກະແຈທີ່ສຳຄັນຂອງຊີວິດຄຣິດສຕຽນ. ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຮູ້ຈັກຊື່ ຫລື ເລື່ອງລາວຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນການເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຮັດຕາມ ພຣະລັກສະນະນິໄສ, ນ້ຳພຣະໄທ ແລະ ພາລະກິດຂອງພຣະອົງ ຈົນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງອອກມາ. ພວກເຮົາຄວນໄຝ່ທາງການຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງຜ່ານທາງ ການອ່ານພຣະຄຳພີ, ອະທິຖານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ.

ທີ່ສຳຄັນພວກເຮົາຄວນຮູ້ວ່າ: ພຣະເຢຊູຊົງນຳພວກເຮົາໄປສູ່ຄວາມລອດ ແລະ ບໍ່ມີນາມຊື່ອື່ນໃດໃນໂລກນີ້ທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ຄວາມຄິດເຫັນຈາກທ່ານ ນາງ ເອັນ ຈີ ໄວ້

“ຈຸດປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ພັກດັນໃຫ້ອັກຄະສາວົກໂປໂລກ້າວໄປຂ້າງໜ້າທ່າມກາງຄວາມຍາກລຳບາກ ແລະ ອຸປະສັກ. ສິ່ງນີ້

ຄວນຈະເປັນໜຶ່ງສິ່ງທີ່ພັກດັນຜູ້ເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນເຂົ້າສູ່ການອຸທິດຕົນເອງຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ອາດຈະມີສິ່ງລໍ້າໃຈທາງໂລກທີ່ເຂົ້າມາດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງ ອາ ໂປໂລ ອອກຈາກພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ

ແຕ່ເພິ່ນຕ້ອງມຸ່ງນ້ຳໄປສູ່ເປົ້າໝາຍ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫລົ່າທູດສະຫວັນ, ແລະ

ມະນຸດໄດ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄຸ້ມຄ່າກັບຄວາມພະຍາຍາມ ແລະ ການເສຍສະຫລະທັງໝົດ

ເພື່ອໃຫ້ພາລະກິດທາງຄວາມຫວັງນີ້ບັນລຸຜົນ.,

ແມ້ແຕ່ສາວົກຜູ້ທີ່ຕຳຕ້ອຍທີ່ສຸດຂອງພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ເປັນຜູ້ຢູ່ໃນສະຫວັນ,

ເປັນທາຍາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນມໍລະດົກທີ່ບໍ່ເຊື່ອມສະຫລາຍ.